

Główny wydział codziennie, wychodzący niedziela i dni świąteczne.

Przemowa wygłoszona w Krakowie po 10 c., w Lwowie lub w przesyłkę pocztową 12 a.

Przemowa wygłoszona w Krakowie po 10 c., w Lwowie lub w przesyłkę pocztową 12 a. Przemowa wygłoszona w Krakowie po 10 c., w Lwowie lub w przesyłkę pocztową 12 a.

CZAS

Przemowa wygłoszona w Krakowie po 10 c., w Lwowie lub w przesyłkę pocztową 12 a. Przemowa wygłoszona w Krakowie po 10 c., w Lwowie lub w przesyłkę pocztową 12 a.

Przedpłata na „CZAS“

od dnia 1-go Lipca 1882 r.

Z przesyłką pocztową do państwa Austriackiem:

na pół roku 12 zł. 60 gr. na kwartał 6 zł. 30 gr. na 1 miesiąc 2 zł. 15 gr.

Z przesyłką pocztową do Niemiec:

na pół roku 25 marek na kwartał 14 marek na 1 miesiąc 6 marek.

Uprasza się o wczesne zamawianie i wyraźne wypisanie nazwiska i miejsca odbioru albo nadanie dawnej opaski drukowanej z adresem.

Przemowa liczy się tylko od pierwszego do ostatniego dnia w miesiącu.

Przemowa najdogodniej przesyłać przekazem pocztowym.

Cena Czasu sgraniczona ogłoszona jest w tytule każdego numeru.

Kraków 3 lipca.

Przegląd Polityczny.

Przyznać musimy, pisać nie kto inny, tylko najwydatniejszy organ połączonyj lewicy N. freie Presse, że stanowisko hr. Taafego jest silnym (wurzelfest). Promienie słoneka laski spadają w całej pełni na niego i na jego przyjaciół.

O konferencych ministrów jakie się w ostatnich dniach odbywały w Wiedniu donosi Budapest. Corry tylko tyle, iż zapady na nich ostateczne uchwały co do przeprowadzenia się mającej nowj organizacji ptechy.

O portretach na wystawie wiedeńskiej.

Dlaczego właśnie o portretach? bo zdaje mi się, że one stanowią istotną wartość wystawy i dlatego chciałbym o nich mówić. Jest między niemi kilka prawdziwych arcydzieł; nadto zasługują na uwagę nietylko ze stanowiska artystycznego.

takowego orzekną delegacye także co do pomienionj organizacji. Sesa obradujacych obecnie trzech sejmów krajowych ma być odpowiednio do potrzeb przedłożona.

Urzędowa Wiener Zig ogłasza siedm traktatów zawartych między Austro-Węgrami a Serbią. Są to traktaty znane już z obrad w ciałach reprezentacyjnych, jak traktat handlowy, konwencya morską, konsularną, o wydawaniu wzajemnem zbrodniarzy itd.

Zgromadzenie narodowe francuskie uchwało jeszcze wtenczas, kiedy odbywało swe posiedzenia w Wersalu, pozwolenie na wybudowanie kościoła Sacré Coeur na wzgórzu Montmartre. Arcybiskup paryski poczynił w tym celu znaczne przygotowania przez zakupno gruntów, zburzenie kamienic i przysposobienie kosztownego materyalu.

W sobotę odbył się wielki meeting national-liberałów niemieckich pod przewodnictwem Benignusa w Kolonii. Wzięli w nim udział członkowie tego stronnictwa z prowincji nadreńskich, Westfali i z Nassauskiego.

Mowa Manciniego we włoskiej Izbie deputowanych nie przyniosła nam w sprawie egipskiej nowego. Znaczącem jest w niej tylko stanowcze oświadczenie się rządu włoskiego przeciw wszelkiej odosobnionj akcji.

Wobec tajemnicy, jaką zobowiązali się zachować ambasadorowie biorący udział w konferency, wszystkie wiadomości rozchodzące się o jej czynnościach polegają tylko na mniej lub więcej prawdopodobnych domysłach, co już wynika ze sprzeczności, jakie często między jedną a drugą wiadomością zachodzą.

Główną kwestyą jest, czy Arabi basza nastąpi dozwolnie i czy się sprawdzi wiadomość, że chce się udać do Konstantynopola, pod pozorem podziękowania Sultanowi za oznaki łaski.

Agitacya przeciw bulli Ojca Śgo w sprawie reformy zakonu OO. Bazyliańców jest w pełnym rozkwicie. Zawsza donoszą o zbieraniu podpisów na adres do Papieża, o projekcie adresu do Cesarza, o soborzech ch. dekanalnych zgrupowujacych się w obu dycezyach.

Myśl protestu i synodów rzucał dzienniki Slowo i Proton, a redakcyja Stowa ogłasza już projekt protestu w tonie wyzywajacych i ubliżajacych powadze Stolicy św.

Reformy zakonów odbywają się ustawicznie w kościele łacińskim. Mamy tego wiele świeżych i bliskich przykłądów, że skoro tylko dojdzie do wiadomości Stolicy św. iż którykolwiek zakon lub klasztor zwolnił regule, nie odpowiada swemu zadaniu, nie ma właściwego wykształcenia lub ducha zakonnego, natędy Rzym bądzto z ramienia jenerałów bądz odpowiednich kongregacyj podejmuje reformę i nie rzadko używa do tego to zakonników z innej prowincyi, to znów z innego zgrupowania.

Taki jest smutny stan rzeczy. Że on musi budzić obawy i troskę najwyższych władz krajowych i rządu w Wiedniu, nie może zdaniem naszym ulegać wątpliwości.

Tylko wychowanie józefińskie może tłumaczyć zamiar kleru ruskiego tak zachęcać, tak przeciwnym zasadom kościoła katolickiego. Prawdopodobnie ogół duchowieństwa bez świadomości daje się popychać agitacyi z dołu i wpływom z góry, i ulega tutaj owej solidarności stronnictwa politycznego lub owej, wyłamując się z niej nie ściągając na siebie niechęci, może prześladować.

Opowiedzialność nie spada też na jednostki porwane prądem — ona ciąży na tych, którzy świadomie lub nie świadomie dwuhłowu odgrywają rolę, a na których stanowisko nakładła obowiazek czuwania nad owczarnią w czasach niebezpieczeństw. X. Metropolita wraz z biskupem przemyskim był zawiadomiony o zamierzonej reformie, poparł jej żądanie swoim podpisem.

Wielki jest smutny stan rzeczy. Że on musi budzić obawy i troskę najwyższych władz krajowych i rządu w Wiedniu, nie może zdaniem naszym ulegać wątpliwości. Jest to w najwyższym stopniu nietylko niestosowna ale szkodliwa jest rzeczą rozpuszczenie po dziennikach domysłów w tej mierze.

Jest w nich także mowa o postanowieniu wysłania przez Ojca Świątego do Galicyi nadzwyczajnego delegata, którym ma być biskup albański O. Malczyński. Jest on unitą i Rusinem; w zarządku, a udziałem przeważającym w jego składzie w Bułgaryi, na tem trudnem stanowisku, złoży dowody ducha pojednawczego i wielkiego taktu połączonego z gorliwością.

Wiele jest smutny stan rzeczy. Że on musi budzić obawy i troskę najwyższych władz krajowych i rządu w Wiedniu, nie może zdaniem naszym ulegać wątpliwości.

KORESPONDENCYA „CZASU.“

Lwów 2 lipca.

§§) Także i na przyszłej sesyi, a więc po raz trzeci z rzędu otrzymana Sejm do załatwienia projekt ustawy o zbiorowych kasach pożyczkowych dla gmin. Po raz pierwszy projekt ten wszedł do Sejmu w r. 1880 jako przedłożenie rządowe.

O pierwszym skrupule nie potrzeba wiele mówić. Towarzystwa zaliczkowe nie mogą powiedzieć o sobie, że już w zupełności zaspakajają potrzeby drobnego kredytu, a skoro tak jest, nie mają prawa zżymać się, jak przed rokiem w mnóstwie identycznych petycyj, na zamiar stworzenia nowej instytucyi dla potrzeb drobnego kredytu.

Dziś może kto zapytać: na cóż tworzyć te zbiorowe kasy pożyczkowe, skoro stworzono Bank krajowy na to, aby zaspokoił wszystkie petycje kredytowe kraju. Były to zarzut ważny, gdyby miano tworzyć coś całkiem nowego.

nie tylko twórcę nowego systemu! dziać w własnej jego osobie; siła stwarza i siła druzgoce. Nie ma nad taki portret wymowniejszego komentarza do zasady polityki współczesnej: „Siła przed prawem“.

Widzimy prawie ten sam temat, ale wielką różnicę talenta, na portrecie ministra belgijskiego, Frère-Orban, przez Gallaita, twórcę wielkiego obrazu „Zaraza w Tournay“.

Mogłbyś obok niego jeden tylko postawić, który bodaj czy go o wiele nie przewyższa siłą wyrazu, mianowicie portret malarza Leona Cogniét, pędzła Bonnata, którego Cogniét był mistrzem. Obydwa ci malarze, Bonnat i Angeli, nie poszli za nowoczesną modą w portrecie, która każe wysadzać się na tło, na akcesorya, na draperye, przez co powstają rodzaj pośredni między portretem, a naturę morte.

wyraz, to cała cena portretu. I kto uchwyli pierwiastek niematerialny organizmu ludzkiego, odbijający się wyrazem na twarzy, ten dopiero wienie oddał człowiekowi i dał portretowi prawdziwą wartość artystyczną.

wyraz, to cała cena portretu. I kto uchwyli pierwiastek niematerialny organizmu ludzkiego, odbijający się wyrazem na twarzy, ten dopiero wienie oddał człowiekowi i dał portretowi prawdziwą wartość artystyczną.

Pejzażysta nie może oddać natury w wielkiej całości, bo taka całość istnieje tylko dla myśli, nie dla oka ludzkiego; oddaje więc wrażenie chwili, i jeżeli jest myśl głębsza w pejzażu, ta myśl nie pochodzi z natury, tylko z tego, który ją malował.

Portrecista przeciwnie, może uchwycić na twarzy ludzkiej nie to, co w nią włożył, ale co w niej jest, i już nie pojedyncze akta wielkiego dramatu, ale sam dramat w zupełności; może uchwycić sumę wszystkich wrażeń, które przeszły burzą i zakłóciły duszę człowieka, aż zostawiły na twarzy trwałe piętno, wówczas gdy już czas dokonął swego.

Takim właśnie jest portret Cogniéta, na którym artysta dowiódł całej subtelności w artystycznym rozumieniu człowieka. Opisywać ten portret byłoby daremnie; bo choć powiem, że przedstawia starca z czapką na głowie i z twarzą opartą na rękę, to nie znaczy; wszystko tu polega na wyrazie.

Z. D.

(Dalszy ciąg nastąpi).





